

НЕ СТАВМО ЗАЙВОЇ КОМИ

Нерідко мовці використовують сполуки *більш як, не більш як, раніше ніж, не раніше ніж, пізніше ніж, не пізніше ніж, довше ніж, не довше ніж*. Такі сполуки переважно стосуються значень часової тягlostі. Оскільки ці одиниці вирізняються своєю змістовою цілісністю, своєрідною нерозчленованістю, нерозкладністю, а отже і стосунком до єдиного другорядного члена речення — обставини, то ставити кому перед *як і ніж* у цих сполуках не потрібно. Наприклад: *Ми чекали повідомлення більш як два тижні; Діти працювали не більш як три години; Онуки приїдуть до бабусі не пізніше ніж післязавтра.*

Іван Вихованець

ОБИДВА ОКА Й ОБОЄ ОЧЕЙ

Узвичаїлася думка, що іменники середнього роду на **-о, -е, -я** другої відміни поєднуються переважно з числівником *обидва* (пор.: *обидва ока, обидва вуха, обидва села, обидва колеса, обидва слова, обидва міста, обидва поля, обидва речення, обидва визначення*) і зрідка — з числівником *обоє* (пор.: *обоє очей, обоє вух*). Проте багато з цих іменників в останні десятиріччя почали ширше вживатися із числівником *обоє*, напр.: *у такому разі необхідно впродовж дня закапувати препарати штучної сльози по 2 краплі 3-5 разів в обоє очей; у цей час хворі можуть відчувати якийсь особливий запах або раптово оглухнути на одне чи обоє вух; Проте обоє сіл — ніби приховані за лісами; Обоє міст разом з Варшавою — це три кити, на яких сформувалася сучасна Польська держава; Обоє коліс мотоблока ідуть по одному міжряддю; Обоє вікон виходили в сад.; А слово «мапа» утворилося від англійської назви карти — тар. І як тепер критикувати і «карту», і «мапу», якщо обоє слів іншомовного походження. Деякі з названих іменників (око, вухо та ін.) уживали з числівником *обоє* ще класики української літератури, напр.: *А от тепер сказати можна так, / Що бачив там він на одне лиш око, / А на обоє тільки тут прозрів...* (М. Рильський); [Маша:] *Повільно, але недовго наводь**